

MY, NESÚCI SPOLOČNÉ BREMENO

Vraciam sa k momentom, ktoré predznamenovali a potom aj kryštalizovali moje preberanie vedenia vo výbore Slovenskej psychiatrickej spoločnosti, k rozhovorom, ktoré mu predchádzali, spriechodňovali ho a ktoré tesne po ňom nasledovali, ako aj k voľbe môjho mena k takémuto záväzku, pred ktorého výzvami som pred štyrmi rokmi neisto stál a pripadal si odrazu sám. V posledných mesiacoch to všetko vo mne čoraz viac opätovne ožíva. Našťastie, sám som nikdy nebol. To som sa tak len cítil vo vypätých okamihoch prevzatia zodpovednosti alebo pri pohľade na množstvo úloh a povinností, ktoré sa predomnou knísali ako klasy na pšeničnom poli pri mojich prechádzkach prírodou. Som obklopený ľuďmi, ktorí sú odborníci v oblasti psychiatrie, detskej psychiatrie, medicíny závislosti a psychológie, reprezentanti vzdelávacích inštitúcií, univerzitných a fakultných nemocníc či klinickí pracovníci a ambulantní lekári. Aká radosť a požehnanie! Vynikajú špecifickým poznaním, sú schopní zachytiť to, čo mnohým uniká, nechýba im intelekt, otvorenosť k pomoci a čínorodosť napriek podmienkam, v ktorých sa súčasná psychiatria na Slovensku nachádza a ktoré rozletu našej radosti kladú skôr prekážky. Sme priatelia, kamaráti, kolegovia. Medzi nami je otvorenosť a súdržnosť, ochota pomôcť a aktívne prispieť k riešeniu problémov, ktoré sa týkajú nás všetkých. Vďaka vám som sa neraz presvedčil, že keď bremeno nesú viacerí spoločne, stáva sa vlastne príjemným.

Práve s týmto vhladom vás všetkých oslovujem pred voľbami do výboru psychiatrickej spoločnosti i do jej viacerých sekcií, aby som vás povzbudil k ochote prijať na seba záväzky voči svojim kolegom a svojej odbornosti, k aktívnej práci za psychiatriu a k zodpovednej voľbe reprezentantov, ktorí podľa vás vedia združovať a spájať ľudí a tak vytvárať podmienky na spoločné riešenia našich rôznorodých ťažkostí. Prosím vás, aby ste ľahkovážne, v prehnanej pokore alebo pod piestami času nezahodili možnosť kandidovať, ale naopak, skúsili si sami seba predstaviť v role, v ktorej by ste mohli participovať na smere a rýchlosti, akým sa ubera naša psychiatria a pridali k nej svoj jedinečný príspevok a nezameniteľný odtlačok. I keď sa zdá, že práca navyiac môže byť vysilujúca, skúsenosť mnohých kolegov je taká, že správna miera aktivity v prostredí nasýtenom podnetmi a výzvami zabraňuje rezignácii a imunizuje proti vyhoreniu. A to je dôležité pre nás všetkých! Zároveň vás povzbudzujem k uvážlivej voľbe jednotlivcov, o ktorých ste presvedčení, že majú ochotu alebo schopnosti – alebo dokonca oboje – na to, aby angažovane a s vnútorným odhodlaním tvorili to, čo náš odbor potrebuje. Nech je čo najväčšia pestrosť a variabilita medzi nami, nech to nie sú stále tie isté osoby, ale čo najširší a najpestrejší okruh iniciatívnych ľudí, pretože v opačnom prípade sa zvyšuje disproporcía medzi rozsahom úloh a kapacitou riešiť ich. Aktivita ale nie je cieľom, či už vaša, ktorí zvažujete kandidovanie, alebo tých, o ktorých premýšľate, že by ste im odovzdali svoj hlas. Nie je to o nejakom pudení k práci alebo lípnutí na výkon, nelakajte sa. Aktivita je len prejavom zodpovednosti, ku ktorej sa vašou voľbou prichýlite, ktorú priznáte svojim favoritom.

Povinnosti vždy boli, sú a budú. O rôzne krízové situácie v súčasnosti vonkoncom nie je núdza. Čo potrebujeme, je schopnosť pozrieť sa na koreň odborných problémov, do ich hĺbín, a nehladiť len na naše individuálne záujmy a priority, kdesi v bezpečnom závetrí. Odraz na vodnej hladine iba reflektuje. To, čo je žiaduce, je preostriť na to, čo sa nachádza pod ňou. V tom objavnom pohľade odpútanom od seba je niečo fascinujúce a vzrušujúce. Pozývam vás k nemu!

Michal Patarák

